GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 191 — *Lunĭ, Marțĭ 1 (13) Septemvre.* — 1887.

Brașovŭ, 31 Augustŭ 1887.

Mare ferbere este érăși între popórele din Austria.

S'a convinsŭ lumea de acolo, că nu merge nicĭ cu mĕsurile de jumĕtate ale cabinetului Taaffe. A susține că vreai sĕ 'mpacĭ pe toțĭ și în faptŭ a nu împăca pe nimenĭ cum se cade, póte fi o politică tradițională austriacă, póte fi chiar o politică de precauțiune până la unŭ punctŭ órecare, dér era clarŭ că cu acéstă metodă nicĭ chiar contele Taaffe, care se bucură în așa mĕsură mare de încrederea monarchului, nu putea sĕ ajungă departe.

Póte că odinióră, când încă consciința națională a diferitelorŭ popóre nu era așa desvoltată ca astăḍi, ar fi avutŭ mai mulțĭ sorțĭ de isbêndă o asemenea politică de balanțare în drépta și în stânga. Astăḍi însĕ popórele nu se mai potŭ mulțămi cu mĕsurĭ paliative, ci pretindŭ deplina și necondiționata egală îndreptățire politică-națională.

In asemenĭ împrejurărĭ se 'nțelege de sine, că mĕsurile guvernului austriacŭ luate — cum de esemplu a făcutŭ ministrulŭ de instrucțiune Gautsch — cu scopŭ de a pune bețe 'n rótele desvoltării naționale cehice, au trebuitŭ sĕ producă cea mai adêncă nemulțămire și ferbere, și sĕ dea nascere unui curentŭ puternicŭ oposițională in sînulŭ națiunei cehice.

Acestŭ curentŭ oposiționalŭ s'a manifestatŭ în douĕ direcțiunĭ: mai ânteiu în contra guvernului din causa ordonanțelorŭ lui Gautsch, prin întocmirea de meetingurĭ în diferite orașe ale Moraviei și ale Boemiei; alŭ doilea în contra partidei lui Rieger, care a susținutŭ până acum pe guvernŭ în speranță că acesta își va împlini promisiunile date.

Cu alte cuvinte, vederile partidei estreme a Cehilorŭ tinerĭ au începutŭ sĕ se popularíseze între toțĭ Cehii și sĕ prindă totŭ mai multŭ și mai adêncĭ rădăcinĭ idea de a se emancipa de acestŭ guvernŭ, care nu satisface postulatele națiunei cehice.

Se înțelege că la manifestările contra guvernului a luatŭ parte și partida lui Rieger, și în tóte cestiunile privitóre la solidaritatea Slavilorŭ a emulatŭ cu cei din partida lui Gregr, credêndŭ că astfelŭ va puté paralisa mai ușorŭ influința partidei Cehilorŭ tinerĭ, pe care o numeau ironicŭ „partida celorŭ patru“ (deputațĭ).

S'a întêmplatŭ însĕ în sĕptĕmâna trecută, ca la alegerea suplimentară din cerculŭ vechei Prage (P.Altstadt) pentru parlamentulŭ din Viena. sĕ fiă alesŭ unŭ candidatŭ alŭ Cehilorŭ tinerĭ, cu mare maioritate de voturĭ, cu tóte că acestŭ cercŭ a fostŭ până acum întotdéuna unulŭ din cele mai de frunte ale partidei Cehilorŭ bătrânĭ.

Cehii tinerĭ, carĭ mai nainte de asta abia puteau dobêndi ceva peste o sută de voturĭ în acestŭ cercŭ electoralŭ, au primitŭ acuma peste optŭ sute în favórea candidatului lorŭ; dovadă că ideile radicale și avansate ale partidei acesteia au începutŭ sĕ câștige tĕrêmŭ între Cehĭ.

Organele lui Rieger se provócă la acéstă disposițiă schimbată a celui mai conservativŭ cercŭ electoralŭ boemŭ, spre a admonia pe guvernŭ prevestindu-i că, décă va continua politica de până acum, se va pomeni într'o bună diminéță cu ciudate surprinderĭ din Boemia, precum și că are sĕ se aștepte la o crisă în relațiunile sale cu poporulŭ boemŭ, ale cărei consecințe seriόse nu se potŭ aḍĭ prevedé.

E întrebare, décă acestŭ memento la adresa celorŭ ce vorŭ sĕ 'mpace naționalitățile va avé efectulŭ doritŭ. Deocamdată trebue sĕ constatămŭ, că în partea de dincolo a monarchiei situațiunea interióră devine totŭ mai încurcată și mai seriósă.

De o parte Nemții din Boemia, carĭ facŭ resistență pasivă față cu dieta din Praga și oposițiune guvernului, de altă parte mișcare oposițională chiar în sînulŭ partidei guvernului și mare amărăciune mai alesŭ între Cehĭ.

Bine ḍice „Politik“ din Praga, că orĭ câte succese a avutŭ până acum cabinetulŭ Taaffe, adĭ érășĭ tóte suntŭ amenințate și doveditŭ este, că în Austria nu vorŭ mai puté esperimenta nepedepsițĭ totŭ felulŭ de geniurĭ fenomenale. In adevĕrŭ e timpulŭ, ca sĕ înceteze odată esperimentările și sĕ încépă lucrarea seriósă pentru efectuirea deplinei egale îndreptățirĭ a popórelorŭ.

România și Italia.

Sub acestŭ titlu cetimŭ următórele în „l'Italia“:“

D. ministru D. Sturdza a rĕspunsŭ în aceștĭ termenĭ la telegrama adresată de d. Coppino guvernului din România cu ocasiunea inaugurărei monumentului ridicatŭ lui Ovidiu:

E. S. d lui Coppino, ministru al M. S. Regelui Italiei
Roma.

„Bine-voițĭ a primi cele mai vii mulțămirĭ pentru căldurósa telegramă a E. V., cu ocasiunea solemnitățeí inaugurărei la Tomi a statuei marelui cetățeanŭ din Sulmona.“

„Mintea nóstră s'a transportatŭ cu unŭ mare avênt la originele comune ale marei națiunĭ italiane și ale Românilorŭ. Și descendenții coloniei lui Traian au fostŭ animațĭ în acéstă ocasiune de sentimentele celei mai adêncĭ simpatii pentru marea lorŭ surorá Italia.«

Ministru alŭ Regelui României,
D. Sturdza.

Cestiunea naționalitățilorŭ în Austria.

Profesorulŭ de universitate Dr. Iuliu Lanczy a publicatŭ în „Nemzet» cuprinsulŭ esențialŭ alŭ unei convorbirĭ ce a avut'o de curêndŭ cu Adolf Fischhof asupra cestiunei naționalitățilorŭ din Austria.

Bĕtrânulŭ publicistŭ și politicŭ austriacŭ, care de mai multŭ timpŭ nu mai ia parte directă la luptele politice, apĕră in acea convorbire părerea, că cestiunea naționalitățilorŭ în Austria in cele din urmă totŭ va fi resolvată in modŭ mulțămitorŭ după principiulŭ egalei îndreptățirĭ. Lupta de acum intre Germanĭ și Slavĭ in Austria nu se baséză pe divergința de părerĭ asupra dreptului publicŭ și nu atinge principiulŭ federalisticŭ. Constituirea unei diete generale cehice nu se póte cugeta, ordinațiunea lui Prazak în privința limbei merge, ce e dreptŭ, pre departe, cu tóte astea ea concordă cu o asemenea ordinațiune, ce a dat'o Schmerling în 1863 în favorea limbei germane în Ardealŭ. Din causa poliglotismului in justiție Austria nu se va desmembra, trebue sĕ se permită tuturora folosirea limbei materne și sĕ se instaleze unŭ numĕrŭ suficientŭ de traducĕtorĭ. In panslavismŭ nu crede Fischhof, Slavii deja nu vorŭ forma o unitate strînsă din causa deosebirei de religiune.

In cele din urmă veni vorba și despre cunoscuta pășire a lui Ludovicŭ Mocsary și părerea lui Fischhof fu, că Maghiarii sunt totdeuna sensibilĭ până la esagerațiune, indată ce încercă cineva a tracta seriosŭ cestiunea naționalitățilorŭ.

Acésta »sensibilitate« insĕ nu va puté impedeca și aci resolvarea cestiunei naționalitățilorŭ — vorŭ vrea orĭ nu vorŭ vrea Ungurii — totŭ după principiulŭ egalei îndreptățirĭ.

SCIRILE ḌILEI.

Sub titlulŭ „Valahii petiționéză“ publică »Kolozsvár« dela 10 Septemvre următorele șirurĭ, ce le primesce din Deva: »Românii vréu sĕ se foloséscă de ocasia visitei Regelui pentru ca in Deva sĕ-i presinte Maiestății Sale o hârtiă în care sĕ-șĭ arate plângerile lorŭ. Hârtia, scrisă in limba nemțéscă, o pórtă conducĕtori românĭ dela unulŭ la altulŭ, adunândŭ subscrierĭ pentru ea. Ca conducĕtorĭ ai demonstrației se ḍice că ar fi Lazarŭ Petco și Iónŭ Simu. După cum se aude, în hârtiă se ridică plângere contra scurtărei Românimei in drepturile ei naționale și conducĕtorii poporului cerŭ vindecarei în causa acésta, de altmintrea însé ei respingŭ dela sine responsabilitatea.“ „Kolozsvár“ publică scirea acésta numai cu reservă, și fiindŭ că o astfelŭ de plângere nu o află a fi motivată, nu mai vré sĕ facă nicĭ o observațiune.— Mare frică au »patrioții«, că vorŭ ajunge la urechile Maiestății Sale actele de violință ale Ungurilorŭ dela putere!

—x—

Maiestatea Sa Impĕrătésa-Regina-Principesa are de gândŭ sĕ 'șĭ construéscă în Mehadia unŭ castelŭ de véră.

—x—

»Luminătorulŭ« desminte scirea dată de foile unguresci, că va trece în proprietatea d-lui Dr. Diaconovicĭ la Reșița. „Luminătorulŭ“ va esista, grație generosității abonențilorŭ sĕi și a bărbațilorŭ noștri naționalĭ ce-lŭ sprijinescŭ, totŭ în Timișóra, ca până acum ba speră că câtŭ mai curêndŭ va puté apăré regulatŭ: de douĕ orĭ în sĕptĕmână, ca până la inceputulŭ pătrariului actualŭ.

—x—

Trupele concentrate în Sibiĭu au plecatŭ erĭ și aḍĭ la marile manevre dintre Deva și Orĕștia. După manevre, la 26 Septemvre n., regimentulŭ 82 de infant. plecă din Sibiiu în garnisóna Triestŭ, ér la 28 Septemvre n. regimentulŭ 31 de inf. sosesce din Viena în garnisóna Sibiiu.

—x—

Vinerĭ a fostŭ în Sibiiu la 4 óre după améḍ căldură de 54° C. séu 45° R. la sóre.

—x—

I se scrie din Predealŭ „Epocei“ din Bucurescĭ: „In nóptea de Lunĭ spre Marțĭ (sĕptĕmâna trecută) dorobanții inșirațĭ pe fruntariă între Predealŭ și Rĕșnovŭ au prinsŭ 25 de Ungurĭ, carĭ voiau sĕ trécă în România prin locurĭ ascunse. Adușĭ la Predealŭ, aceștĭ 25 de indivíḍĭ au declaratŭ, că veneau pentru a căuta de lucru la noi, și décă au încercatŭ sĕ intre prin locurĭ dosnice, causa este că n'aveau pașaporturĭ, deórece autoritățile ungare de o sĕptĕmână încóci nu mai liberéză nicĭ unŭ pașaportŭ. Intrebațĭ de corespondentulŭ nostru, pentru ce nu se mai liberéză pașaporturĭ, ei au rĕspunsŭ că nu sciu, dér că se ḍice, că în curêndŭ toțĭ vorŭ fi chemațĭ la óste (?).

—x—

Ḍiarele din Bucurescĭ spunŭ, că guvernulŭ austro-ungarŭ chiamă la manevre pe toțĭ reserviștii ungarĭ aflațĭ în România. Totodată a organisatŭ unŭ serviciu de pază strașnică la graniță, spre a impedica dosirea reserviștilorŭ ungurĭ în România.

—x—

Din Heidelberg se anunță că institutulŭ de dreptŭ internaționalŭ, care a ținutŭ sĕptĕmâna trecută acolo congresulŭ sĕu anualŭ, a numitŭ membru asociatŭ pentru România pe d. Iónŭ Calenderu

—x—

„Luminătorului“ i se raportéză, cumcă învĕțătorulŭ gr. or. rom. din Munar, Voltezarŭ Vasilievicĭ, a rĕposatŭ cătră finea anului, éră soția lui a rĕposatŭ de 3—4 sĕptĕmânĭ, și după ambii au rĕmasŭ șepte prunci minorenĭ, intre carĭ 2 gemenĭ în etate de 7 lunĭ, va sĕ ḍică încă neințĕrcațĭ. Aceștĭ 7 orfanĭ n'au absolutŭ nicĭ o avere, nicĭ acoperemêntŭ, nicĭ nutrimentŭ. Invĕțătorii noștri bănățenĭ auḍindŭ de acésta cu ocasiunea conferinței au deschisŭ numai decâtŭ o colectă carea, purtată de d-lŭ Traianŭ Lungu, a întrunitŭ o sumuliță de 21 fl. 60 cr. pe care sumă a trimis'o d-lui inspectorŭ scol. I. Munteanu la Barátzház (lângă Vinga, în Bănatŭ) spre a alina în câtva durerile sermanilorŭ orfanĭ. Inimile nobile și generóse binevoéscă a continua cu milostenii pe séma acestorŭ nefericițĭ, adresândŭ contribuirile orĭ numitei foi, orĭ d'adreptulŭ numitului d-nŭ inspectorŭ.

—x—

Pentru serviciile aduse maghiarismului ministrulŭ Trefort a mai „pricopsitŭ“ pe preoții gr. or. George Guga din Valea-Iepi, Ionŭ Avramŭ din Poiana Todorŭ Perchaiță din Dubricelŭ și Metodŭ Popovicĭ din Boșorodŭ cu câte 50 fl. — Vorŭ fi ținuțĭ minte!

—x—

Associaţiunea generală a studenţilorŭ universitarĭ românĭ, secţiunea Bucurescĭ, face cunoscutŭ prin comisia organisatóre, că inscrierile pentrŭ congresulŭ din Craiova ce se va ţine anulŭ acesta în dilele de 6. 7 şi 8 Septemvre s'au inceputu la 29 Augustŭ şi se facŭ până la 3 Septemvre inclusivŭ la d-lŭ Mariu Dumitrescu, casierulŭ acestei secţiunĭ, strada Rahovei Nr. 60, la orele 5—7 séra.

Visita Maiestăţii Sale în Cluşiu.

Cu privire la audienţele ce se vorŭ acorda de Maiestatea Sa cu ocasiunea şederei Sale în Cluşiu, d-lŭ primarŭ alŭ acestui oraşŭ ne rógă sĕ publicămŭ următórea însciinţare:

Onor. Redacţiunĭ a „Gazetei Transilvaniei«.
Braşovŭ.

Maiestatea Sa cesară şi apostolică'regéscă va binevoi a da audienţă generală, in 24 Septemvre curentŭ (Sâmbătă) la 10 óre înainte de amedĭ în oraşulŭ Cluşiu. Cu prenotarea celorŭ ce se vorŭ anunţa la acéstă audienţă este însărcinatŭ d-lŭ Geza Marzso concipientŭ de cabinetŭ, care pentru efectuirea acestorŭ prenotărĭ va începe în 19 Septemvre st. n. a. c. lucrarea sa oficială în Cluşiu în localităţile tribunalului ce se află în piaţă în palatulŭ lui Banffy, etagiulŭ I, Nr. 11.

Acésta se aduce la cunoscinţa publică cu acea observare, că prenotările se potŭ face în loculŭ şi în timpulŭ amintitŭ la numitulŭ domnŭ concipientŭ de cabinetŭ, precum şi că petiţiunile maiestatice, ce mi-se vorŭ preda mai de timpuriu mie vorŭ fi transpuse în timpulŭ acela la loculŭ cuvenitŭ.

Cluşiu, 7 Septemvre 1887. Geza Albach, primarŭ.

„Revoluţia" între Maghiarĭ şi Romanĭ din Folia.

Tóte foile »patriotice« au luatŭ notiţă despre acestŭ actŭ sângerosŭ, carele se petrecŭ în dilele trecute în numita comună, der purulŭ adevĕrŭ nu fu publicatŭ de nicĭ o foiă. Ĕtă adevĕrata stare a lucrului, după cum s'a informatŭ »Luminătorul« dela ómenii conlocuitorĭ în numita comună românéscă.

D-lŭ proprietarŭ mare din Folia, cu numele Benitzky, a adusŭ şi culesŭ din tóte părţile ţĕrii o sumă de lucrătorĭ şi birişĭ, toţĭ maghiarĭ, şi-i întreţine pe proprietatea d-sale. Aceştĭ ómenĭ au nepăciuitŭ şi terorisatŭ permanentŭ pe locuitorii comunei, der mai vertosŭ fetele şi nevestele române au fostŭ adesea bătute şi alungate de dênşii în timpŭ de nópte, pentru că sub nicĭ o condiţiune nu voiră a se înprieteni cu descendenţii »nobilei ginte«. Acestea au provocatŭ amărăciune în poporulŭ românŭ, şi Românulŭ »ţine minte«, der nu lĭ-a făcutŭ nimicŭ. — Intr'o Duminecă, cam 20 de dile înainte de asta, doi dintre birişii d-lui Benitzky se băgară pe furişŭ în grădina unui plugarŭ românŭ şi se făcură stăpânĭ peste prune, pe nedreptŭ; proprietarulŭ prunilorŭ şi alŭ grădinei îi vede, îi provocă sĕ se depărteze, der flămendii după prune nu fugŭ, ci lŭ tocară în capŭ pe bietulŭ Românŭ, încâtŭ cădu leşinatŭ. Vecinii observândŭ acésta, alergară cu toţii, prinseră pe cei doi eroi, îi legară, îi duseră la casa comunală de unde fuseră eliberaţĭ — se înţelege, în dragulŭ »Măriei Sale', a stăpânului lorŭ. Aceştĭ doi cutezătorĭ ajungendŭ între colegii lorŭ, de sigurŭ se vorŭ fi văietatŭ despre ruşinea păţită, şi probabilŭ, vorŭ fi decisŭ sĕ şĭ rĕsbune asupra satului întregŭ; din acestŭ motivŭ — căcĭ altceva nu se póte presupune — în diua întêmplării, în orele de după médă di când poporulŭ românŭ se afla întrunitŭ în jocŭ. étă că vinŭ vr'o douĕ-decĭ de eroi-birişĭ, înarmaţĭ cu puscĭ, cu pistole, bâte, furcĭ etc. etc. şi se îndreptă dreptŭ spre joc.

Românii, observândŭ apropierea lorŭ, se lasă de jocŭ, lăutarii încétă, stau toţĭ în aşteptare. Eroii ajungŭ începŭ ataculŭ, dau şi lovescŭ fără sĕ alegă în cine dau Românii se repedŭ asupra gardurilorŭ, smulgŭ parii din ele şi se apucă şi ei de luptă. La momentŭ rĕmase unulŭ dintre eroi mortŭ, eră ceilalţĭ luară fuga cu loviturile în spate, în fuga lorŭ însĕ trăgeau totŭ mereu cu puşca şi cu revolvere în cei ce-i urmăreau, der fără sĕ rănescă, până când s'au făcutŭ nevĕduţĭ, ascundêndu-se prin şanţurĭ şi buruene. Conducĕtorulŭ revoltanţilorŭ însĕ înarmatŭ fiindŭ cu o puşcă domnescă cu douĕ ţevĭ, nu putu scăpa din ochii iritaţilorŭ, ci ajunse într'o casă domnială, se băgă în ea, se încuià şi cu puşca încărcată aştepta — — — mórtea. Românii aruncară în elŭ cu petrii pe ferestri, ilŭ forţară sĕ se urce în podulŭ casii; unŭ Românŭ după elŭ, der aflându-se încă pe scară fu împuşcatŭ de »Arembaşa« şi cădu mortŭ. Acestŭ focŭ de puşcă aprinde casa; strîmtoritulŭ ne mai putêndŭ a sta în podulŭ casii, se băgă în coşŭ (hornŭ) der foculŭ ilŭ nelinişti şi aci; se băgă apoi în cuptorulŭ (soba) odaie. Românii ilŭ duduiră şi d'aci. Aprópe 2 óre stete „arembaşa« în casa ce ardea d'asupra lui, în urmă fu silitŭ sĕ iesă, căcĭ şi puşca îi arsese. Când a eşitŭ afară, abia făcu unŭ pasŭ peste pragŭ, şi la momentŭ fu străbătutŭ de trei focurĭ românescĭ, pe urmă ucisŭ şi macelatŭ cu parii. Cu atâta s'a finitŭ „rĕsbunarea« şi dintr'o parte şi din tr'alta. Foile »patriotice« aducŭ dreptŭ motivŭ alŭ acestui faptŭ »ura de rassă'; şi susţinemŭ că motivulŭ e pofta de furtŭ şi órba cutezare a birişilor. Perchisiţiunea (cercetarea) este în curgere; birişii toţĭ se află pe piciorŭ liberŭ, er dintre Românĭ se află peste 30 omenĭ deţinuţĭ.

Comentarŭ nu mai e de lipsă.

Scirĭ militare.

România. In arsenaluiŭ din Bucurescĭ — precum comunică unele diare — se lucréză cu o activitate neobosită; 400 de lucrătorĭ suntŭ ocupaţĭ în ateliere di şi nópte. — Se mai vorbesce, că ministrulŭ de rĕsboiu ar ave intenţiunea sĕ presinte în sesiunea viitóre a corpurilorŭ legiuitóre unŭ proiectŭ de lege, în puterea căruia sĕ se sporéscă contingentulŭ armatei pentru anulŭ viitor. Manevrele corpului I de armată se vorŭ face în Oltenia, sub ordinele generalului Gh. Anghelescu, şi se vorŭ începe la 20 Septemvre. Ordinile de concentrare se vorŭ telegrafa, la 12 Septemvre dimineţa, de către ministerulŭ de rĕsboiu, şefulŭ corpului I de armată, care în aceeaşĭ di, le va telegrafa şefilorŭ de divisii. Aceştia le vorŭ transmite imediatŭ, totŭ prin telegrafŭ şefilorŭ de regimente. A doua di 13 Septemvre, colonelii vorŭ trimite ordinele comandanţilorŭ de companii. carĭ vorŭ începe imediatŭ pregătirile pentru concentrare. La 16, tóte trupele va trebui se fie echipate şi adunate; la 17 se vorŭ pune în marşŭ, şi la 20 Septemvre va trebui sĕ fie la locŭ de concentrare. Ordinile şi indicaţia mişcărilorŭ se vorŭ publica în „Monitorulŭ oficialŭ" dela 12 Septemvre. Trupele corpurilorŭ III şi IV vorŭ face manevre lângă Focşanĭ, sub comanda generalului Budişteanu. In cursulŭ manevrelorŭ e vorba sé se facă o experienţă cu drumurile de ferŭ. Trupele de geniu ar ocupa o di, douĕ o parte a unei linii şi ar organisa transportulŭ unui corpŭ de trupe.

Serbia. Ministrulŭ de rĕsboiu a convocatŭ toţi reserviştii pentru manevrele care vorŭ ave locŭ între 1 şi 10 Septemvre. Ca sĕ se potă convinge de eficacitatea nouĕi organisaţiunĭ militare se va proceda la o mobilisare parţială a armatei şi pentru a înlesni aprovisionarea trupelorŭ, ministrulŭ de finanţe împreună cu ministrulŭ de rĕsboiu au luatŭ decisiunea de a renunţa la resturile de impositŭ datorite de populaţiunea rurală cu condiţiune, ca ea sĕ dea îndestulare comandantului intendenţei militare.

Rusia. In urma ordinului guvernului rus se elaboréză în pripă planurĭ pentru joncţiunea liniei ferate Iwangorod-Dobrow dela Miechow prin Slomniki şi Trussowice la Igolomia spre a se lega cu linia Carol Ludovic din Austria. Se vorbesce totodată de o încercare de mobilisare a unei părţĭ din armata rusă.

Se anunţă din Varşovia diarelorŭ poloneze din Lemberg, că ministrulŭ de rĕsboiu rusŭ, generalulŭ Vannowski, a sositŭ în acelŭ oraşŭ, însoţitŭ de mai mulţĭ ofiţerĭ de geniu, pentru a visita fortificaţiunile din acelŭ locŭ, precum şi fortificaţiunile dela Modlinŭ şi Denblin.

Francia. Mobilisarea corpului alŭ 17-lea de armată francesŭ se desfăşură cu o perfectă esactitate. E admirabilŭ de destoinicŭ serviţiulŭ căilorŭ ferate. Pe la gara Matabiau au trecut sĕu s'au opritŭ numai în diua de 21 Augustŭ 90 de trenurĭ de persóne şi 60 de marfă. E nostimŭ că ómenii din unele comune mai dosnice credŭ că se trateză de unŭ rĕsboiu adevĕratŭ Cu tóte acestea reserviştii şĭ-au părăsitŭ căminele cu unŭ adevĕratŭ entusiasm.

Ruşii în Ardealŭ.

Din Petersburgŭ se scrie către „Neue freie Presse:"

La congresulŭ archeologilorŭ ruşĭ întrunitŭ în Jaroslav, profesorulŭ din Odessa Kotşubinski cetì unŭ referatŭ asupra seminţiei ruse în Ardealŭ.« Slavii carĭ tráiau odinioră acolo — dise Kotşubinski — fură respinşĭ de Ungurĭ, carĭ după aceea făcură érăşĭ locŭ Românilorŭ şi Germanilorŭ. Unŭ micŭ manuscriptŭ descoperitŭ la 1875 de profesorulŭ rusŭ în museulŭ naţionalŭ din Pesta, manuscriptŭ de cântece religióse în dialectulŭ locuitorilorŭ slavĭ din patru sate în Ardealulŭ sudicŭ, la făcutŭ sé admită ipotesa, că principalele particularităţĭ ale idiomului acestorŭ sate cu semne de o veche etate se recunoscŭ în însemnările geografice ale respectivului ţinutŭ. Mai departe, profesorulŭ Kotşubinski se referì la mărturia unorŭ călĕtorĭ din suta a 16-ea, după care locuitorii din mai multe sate slave împrejurulŭ Sibiiului (Russdorflein, Kis Czerged şi Bongert-Rusciorĭ, Cerghicelŭ orĭ Cergĕulŭ micŭ şi Bungard) aparţineau pe la mijloculŭ sutei a 16-ea unei seminţii înrudite cu Valahii. Locuitorii amintitelorŭ sate suntŭ cei din urmă din seminţia lorŭ, care se deosebesce atâtŭ de Românĭ, câtă şi de ceilalţĭ Slavĭ. La urmă profesorulŭ Kotşubinski atrase atenţiunea asupra împrejurărei, că Maghiarĭ, mai departe Românĭ şi Germanĭ, ca şi mai nainte, aşa şi pe timpulŭ nascerei manuscriptului, la începutulŭ sutei a 19-ea, pe locuitorii numitelorŭ localităţĭ nu-i numeaŭ altfelŭ decâtŭ Ruşĭ orĭ Rutenĭ.

La părerea lui Kotşubinski se alătură şi Slavistulŭ I. Golovazki. Numele originarŭ alŭ Ardealului (rusesce Donau-Saljesje, adecă: în dosulŭ pădurei = Transylvania) e în limba slavă „Planina" (şesŭ), şi adĭ încă vinŭ acolo înainte — dise elŭ — multe nume geografice slave, care vorbescŭ pentru presenţa de Slavĭ în timpulŭ vechiu. Luândŭ în vedere mărturii istorice, trebue sĕ se recunóscă în Ardealŭ şi în România presenţa a duorŭ elemente

FOILETONU.

(49)

Misterele Veneţiei.

de Edouard Didier, traducere de *Ioanŭ S. Spartali.*

XVII.

Tabĕra dela Villafranca.

Podestatulŭ Padovei era singurŭ în temniţă. O radă subţire şi piedişe a sórelui se silea sĕ pĕtrundă în intunecósa locuinţă şi isbutea sĕ între pe ferestră, unde Batista Martinengo sta de multă vreme rădimatŭ în cóte.

La ce se uita óre podestatulŭ cu atâta luare aminte? La canalulŭ a cărui apă se ridica odată cu ridicarea apelorŭ şi ameninţa sĕ se prăvălescă prin feréstra care era aprópe la nivelulŭ ei? Orĭ se silea cumva Martinengo sĕ deosebescă animalculele şi grăunţele de prafŭ carĭ verteja în rada de sóre ce s'afunda în adêncimile chiliei?

Nu era aşa. Podestatulŭ se gândea. Părea că caută, că combină unŭ planŭ. că-i adună diferitele părţi, pentru ca sĕ-i asigure execuţiunea, că-i discută şansele bune orĭ rele, că-i sondează adêncimile, şi, după cum i se părea succesulŭ mai multŭ orĭ mai puţinŭ probabilŭ. fisionomia i se lumina, orĭ i se întuneca.

Rĕmase astfeliu ceasurĭ întregĭ şi cine póte spune ce gândurĭ criminale îi trecură prin capŭ?

Sórele, care o clipă luminase păreţii umedĭ ai temniţei, pierise de multă vreme în dosulŭ palatului ducalŭ fără ca podestatulŭ Padovei sĕ fi făcutŭ cea mai mică mişcare.

Deodată părù că găsise în sfîrşitŭ aceea ce căutase de aşa de multă vreme. Se sculă deodată şi începù sĕ se învertéscă cu paşĭ marĭ prin chiliă. La fiecare a douĕ orĭ a treia întorsătură se oprea în faţa uşii şi asculta s'audă cumva unŭ sgomotŭ de paşĭ. Neaudindŭ nimicŭ bătea din piciorŭ cu nerăbdare şi începea sĕ umble érăşĭ în îngustulŭ spaţiu ce i era îngăduitŭ.

— Neghiobulŭ cela de Nello nu mai vine. Până acum trebuia sĕ-mĭ fi şi adusŭ cina! dicea elŭ orĭ de câte orĭ se oprea îndreptulŭ uşii.

Se mai învêrtì de câteva orĭ bombănindŭ vorbele acestea.

— O sĕ-mĭ priméscă elŭ propunerile? Póte! Potŭ fi sigurŭ de devotamentulŭ lui?... orĭ n'o sĕ ne putemŭ învoi? Der ce-mĭ pasă décă va fi mare la sufletŭ orĭ va fi mârşavŭ!.... numai ţinta sĕ mĭ-o ajungŭ! Orĭ cum s'ar chema mobilulŭ care-lŭ va îndemna, e bine decă instrumentulŭ e solidŭ şi nu mi se rupe în mână.

Astfelŭ se gândea podestatulŭ Padovei când audi ecoulŭ unorŭ paşĭ pe sub bolţile temniţei. Trebuia însĕ sĕ-şĭ ascundă emoţiunea; îşĭ reluà deci iute atitudinea de trufaşă şi despreţuitóre indiferenţă pe care încă din diua ântêia a închiderei lui o arăta tuturorŭ celorŭ carĭ s'apropiau de elŭ, fie ei sentinele, temniţerĭ orĭ senatorĭ. Nicĭ nu se uità măcarŭ înapoi când audia că se deschide şi închide uşa.

Temniţerulŭ închise uşa şi rĕmase în locŭ uitându se la podestatulŭ care şedea la feréstră, cu spatele spre uşe.

Vĕdêndŭ că nobilulŭ Martinengo nu părea sĕ dorescă sĕ între în vorbă, scóse din coşulŭ, pe care-lŭ adusese, o faţă de masă pe care o şi întinse. Pe urmă puse tacâmulŭ şi puse şi mâncările pe farfurii de argintŭ.

Argintăria acésta şi pânzele de o albeţe uimitóre şi fórte fine dovedeau că Senatulŭ dorea ca unulŭ dintre ai sĕi, chiar prisonierŭ fiindŭ, chiar acusatŭ de crimgrozave, sĕ fie bine tratatŭ.

După ce fuse totulŭ gata, temniţerulŭ s'apropià cu sfială de podestatulŭ Padovei şi i dise:

— Monsignore, masa este gata.

Martinengo se intórse cu o lene calculată şi fără sĕ dică nicĭ o vorbă se puse la masă şi începù sĕ mănânce.

Temniţerulŭ sta în picióre, băgândŭ de sémă sĕ previe unŭ ordinŭ pe care-lŭ pândea sĕ-lŭ prindă şi slujindŭ pe prisonierulŭ sĕu cu celŭ mai adêncŭ respectŭ.

Martinengo mâncà. Se sculà dela masă fără sĕ fi disŭ nicĭ o vorbă măcarŭ.

Temniţerulŭ oftà când vĕdu că podestatulŭ se scólă fără sĕ-lŭ fi băgatŭ în sémă. In sfârşitŭ temniţerulŭ îndrăsnì sĕ dică:

— Ah, stăpâne, ce belea pe mine! Eu, care am fostŭ o slugă credinciósă a casei vóstre, sĕ ajungŭ temniţerulŭ vostru!

Podestatulŭ se uità la dênsulŭ şi-i rĕspunse distratŭ:

— Ai dreptate, Nello, îmĭ aducŭ aminte că te-am vĕdutŭ, suntŭ mulţĭ anĭ d'atuncĭ, printre slugile palatului Martinengo Nu te detese tata ca sĕ îngrijeştĭ numai de mine?

— Da, stăpâne! — rĕspunse omulŭ încântatŭ că fusese cunoscutŭ. Eram luntraşulŭ vostru, Escelenţă, ş

slave, a celui bulgarŭ şi a celui rusŭ, dintre care elementulŭ bulgarŭ predomina în Valahia, celŭ rusŭ în Moldova. Acte vechĭ de acolo suntŭ scrise în limba slavă, şi basaţĭ pe ele poţĭ deduce, că acolo erau Ruşĭ în minoritate, formândŭ numai o colonia. De aci se conchide că şi în Ardealŭ trăiau Slavĭ cu elementŭ bulgarŭ în preponderanţă.

Nuşfaleu, 7 Septemvre 1887.

Domnule Redactorŭ!

Contezŭ multŭ pe iubirea de adevĕrŭ şi imparţialitatea D-Vóstre. Dreptŭ aceea vĕ rogŭ a publica următórele orduri: Ni se pare cum că după unŭ articlu publicatŭ în foia „Szolnok-Doboka" despre „reuniunea filială a notarilorŭ din raionulŭ Betlénului, D-Vóstră aţi făcutŭ o notiţă publicată între scirile dilei în „Gazeta Transilvaniei" Nr. 161, prin care i se atribuescŭ stimatului domnŭ jude procesuaiŭ Adolfŭ Franciscŭ Floth din Betlenŭ intenţiunĭ d-sale cu totului străine. Decă acela este sensulŭ articlului publicatŭ în „Sz. Dob." care se vede din acea notiţă, atuncĭ totŭ lucrulŭ este falsŭ. Noi cunóscemŭ pe d-lŭ Floth ca pe unŭ omŭ iubitorŭ de dreptate.

Starea adevĕrată a lucrului este acesta: „Reuniunea centrală a notarilorŭ din Ungaria redacteză în Budapesta unde işĭ are reşedinţa, foia: „Kozsegi Kozlony". Reuniunea filială a notarilorŭ din raionulŭ Betlénului a alesŭ unŭ comitetŭ, alŭ cărui preşedinte este d-lŭ Flóth, cu însărcinarea de-a relaţiona acelei foi din când în când lucrurĭ strict ţinĕtóre de sfera de activitate a notarilorŭ. Atâta totŭ, mai multŭ nimicŭ. Cu stimă, *Iónŭ Boteanu*, preotŭ.

Dare de sémă,*)

despre petrecerea arangeată de junimea română din Ţera Oltului în diua de 31 Iulie a. c

Tinerimea română din Ţera Oltului, avêndŭ în vedere pe deoparte vieţa socială óre-şĭ cum isolată a Romanilorŭ, însĕ şi mai multŭ lipsa de cunoscinţă între însaşĭ tinerimea dela scólele mai înalte şi dela scólele medii s'a decisŭ sĕ arangeze unŭ concertŭ împreunatŭ cu jocŭ în séra de 31 Iulie a. c., alŭ cărui eventualŭ venitŭ curatŭ fu destinatŭ pentru noua înfiinţată reuniune „Progresulŭ" din Făgăraşŭ.

Speranţele puse întru buna rĕuşită a petrecerei nu ne-au înşelatŭ, căci atâtŭ inteliginţa română totală, câtŭ şi o parte frumósă din inteliginţa streină ne-a onoratŭ cu presenţa dândŭ astfelŭ spaţiosei sale dela hotelulŭ »Lauritsch« aspectulŭ unei sĕrbătorĭ naţionale.

Venitulŭ petrecerei a fostŭ de 117 fl. 50 cr., din carĭ apoi subtrăgêndu-se spesele de 97 fl. 50 cr. a rĕmasŭ unŭ venitŭ curatŭ de 20 fl., care sumă conformŭ decisiunei junimei s'a şi înmânuatŭ reuniunei „Progresulŭ."

Nu nĭ a fostŭ mică şi invingerea morală, care invingere avemŭ a o atribui în cea mai mare parte presenţei neaşteptate a Domnilorŭ Iacobŭ şi Traianŭ Mureşianu, carĭ prin conlucrarea Dumnialorŭ întru buna reuşită a Concertului, nu numai ne-au făcutŭ la toţi o seră plăcută, ci ne-au înmulţitŭ şi cu o souvenire dulce, care souvenire va rĕmânea neştérsă în inimile acelora, carĭ au avutŭ rara fericire de a asculta pe d-nii Mureşianu.

Credŭ — a nu ofensa modestia D-lorŭ Mureşianu — atuncĭ când pe acéstă cale şi în numele tinerimei române le mulţămescŭ pentru bunăvoinţa, zelulŭ şi abnegaţiunea ce şĭ-au luatŭ conlucrândŭ la buna reuşită a concertului, totodată esprimându-mĭ şi dorinţa sĕ dea D-deu ca sĕ se afle mulţĭ Românĭ, carĭ asemenea D-lorŭ Mureşianu sĕ nu pregete nimica, rĕsărindŭ acolo unde e lipsa mai iminentă, conlucrândŭ pentru binele, progresarea şi înaintaréa neamului nostru.

Făgăraşŭ, în luna lui Augustŭ.

In numele tinerimei:
Şierbanŭ, preş.

*) Intârdiată publicarea ei din causa îmbuldelei materiei. — Red.

Societatea pentru fondŭ de teatru românŭ va ţiné adunarea sa generală de estimpŭ în oraşulŭ Oraviţa, la 25 şi 26 Septemvre st. n. cu următórea programă:

I. Diua primă 25 Septemvre st. n. 1) Preşedintele va deschide adunarea generală la 10 óre înainte de amedĭ. 2) Se alegŭ doi notarĭ pentru şedinţele adunării. 3. Secretarulŭ societăţii va ceti raportulŭ comitetului societăţii asupra lucrării sale începută dela adunarea din urmă. 4) Se alege o comisiune de 5 membrii pentru propunerĭ şi raportulŭ comitetului i se predă spre esaminare. 5. Cassarulŭ societăţii va ceti raportulŭ despre starea cassei, cu sporulŭ dela ultima adunare încóce şi peste totŭ despre averea ei. 6. Se va alege o comisiune de 5 membri pentru esaminarea raportului cassarului. 7) Se va alege o comisiune de 5 membrii, care în interesulŭ §-lui 4 din statutele societăţii vorŭ câştiga membri fundatorĭ, ordinarĭ şi ajutătorĭ pentru societate. 8) Se vorŭ ceti discursurĭ corĕspundĕtóre scopului societăţii seu de altă materiă literară, ce suntŭ de a se insinua vice-preşedintelui Iosifŭ Vulcanŭ înainte de adunare. 9) Preşedintele închide şedinţa.

II. Diua a doua, 26 Septemvre st. n 1) Preşedintele deschide şedinţa şi protocolulŭ şedinţei de erĭ se va ceti şi autentica. 2) Raportulŭ comisiunii pentru câştigarea membrilorŭ noi. 3) Raportulŭ comisiunii asupra socotelelorŭ casarului. 4) Raportulŭ comisiunii asupra raportului comitetului societăţii şi insinuarea altorŭ propunerĭ în interesulŭ fondului. 5) Se va decide loculŭ şi diua adunării generale pentru anulŭ 1888. 6) Se va alege o comisiune de trei membri pentru autenticarea protocolului din şedinţa a doua. 7) Preşedintele va deschide adunarea.

Din şedinţa comitetului societăţii ţinută în Budapesta în 1 Iuliu 1887.

Dr. M. Marienescu m. p. secretarŭ. *Iosifŭ Hossu* m. p. preşedinte

---

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

LONDRA, 10 Septemvre. — Alaltaerĭ cabinetulŭ englesŭ a comunicatŭ rĕspunsulŭ refusătorŭ alŭ lui Bismarck la cererea turcéscă privitóre la mijlocire în causa bulgară. Cabinetulŭ englesŭ a primitŭ comunicarea cu satisfacţiă.

SOFIA, 10 Septemvre. — Cercurile diplomatice speră, că alegerile vorŭ trece fără turburare din afară. Guvernulŭ e hotărîtŭ a nu influinţa asupra agitaţiunilorŭ electorale. Conducerea biuroului centralŭ electoralŭ o ia asupră'şĭ Stoianov. Caraveliştii şi Zancoviştii intenţioneză a se fusiona. — Prinţulŭ de Coburg are intenţiunea sĕ nu întreprindă călĕtoriă nicĭ în străinătate nicĭ prin Bulgaria. — Dela ridicarea stării de asediu domnesce pretutindenea linisce. Scirea lăţită în foile din streinătate despre întinse arestărĭ e neadevĕrată şi tendenţiósă.

CRACOVIA, 10 Septemvre. — *Guvernulŭ rusescŭ cumpĕră cantităţĭ marĭ de cereale pentru scopurĭ militare.*

BERLINŬ, 10 Septemvre. — „Nordd. Allg. Ztg." declară că întrevederea dela Stettin totŭ se va face.

LONDRA, 10 Septemvre. — In Michelstown (Irlanda) a fostŭ o încăerare între poporaţiune şi între poliţiă. Acésta din urmă a împuşcatŭ asupra poporului. Suntŭ mai mulţĭ morţĭ şi răniţĭ.

TÖKETEREBES, 12 Septemvre. — Monarchulŭ a fost primitŭ aicĭ în modŭ strălucitŭ. La gară a fostŭ salutată Maiestatea Sa din partea fişpanului Molnar. Monarchulŭ rĕspunse: „Am venitŭ cu bucuriă aicĭ. Cu tóte că voiu petrece aicĭ numai scurtŭ timpŭ, aducerea mea aminte va fi durabilă." Dela gară până la castelŭ formau spalirŭ 20,000 de ómenĭ. Inaintea cortegiului mergea unŭ banderiu de 600 călăreţĭ.

La 12 óre fură primite în audienţă deputaţiunile. Regele rĕspunse preoţimei romano-catolice: „Sĕ îndemnaţĭ şi în viitorŭ pe credincioşii voştri sĕ-şĭ împlinéscă în mod conscienţiosŭ datoriile sfinte pentru biserică, şi patriă." Către clerulŭ greco-catolicŭ a disŭ Maiestatea sa: Primescŭ cu bucuriă omagiele vóstre ce dovedescŭ sentimentulŭ de fidelitate. Nu mĕ îndoiescŭ că preoţimea greco-catolică pĕtrunsă fiindŭ de chiămarea ei sântă patriotică va conduce poporaţiunea încredinţată îngrijirei sale şi în viitor pe cărarea fidelităţii către tronŭ, patriă, precum şi pe cărarea moralităţii religióse." Către deputaţiunile comitatului a disŭ Maiestatea Sa: Activitatea d-vóstrĕ desvoltată cu scopŭ de a înainta binele poporaţiunei representate de d-vóstră o acompaniază cele mai bune ale Mele dorirĭ, sper, că organele municipale şi membrii comisiunei municipale vorŭ conlucra întotdéuna cu deplinŭ zelŭ şi devotamentŭ la ajungerea nobilului scop".

La 6 óre séra mare prândŭ alŭ curţii. La alŭ 5-lea felŭ Maiestatea Sa a ridicatŭ unŭ toastŭ pentru Ţarulŭ Rusiei din incidentulŭ dilei sale onomastice.

CONSTANTINOPOLŬ, 12 Septemvre. — Germania pretinde în rĕspunsulŭ ei ca Pórta însăşĭ sĕ comunice marilorŭ puterĭ propunerea Rusiei. Se crede, că Pórta voiesce ca Rusia sĕ comunice puterilorŭ proiectulŭ sĕu în privinţa Bulgariei.

SOFIA, 12 Septemvre. — Şefulŭ Zancoviştilorŭ a primitŭ pentru campania electorală însemnate sume de banĭ din Rusia.

Rectificare. — Licitaţiunea pentru **esarendarea bunului dela Bethlen-Szent-Miklos**, care e proprietatea Escelenţei Sale Părintelui Metropolitŭ dela Blaşŭ, se va ţine, după cum nĭ-se comunică din nou, în **29 Septemvre**, er nu în 23 Septemvre, precum se dispusese în publicaţiunile de pe pagina a 4-a din nrii 189 şi 190 ai „Gazetei."

☛ *Numere singuratice din „Gazeta Transillvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.*

Editorŭ: **Iacobŭ Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**

---

de multe orĭ mi s'a întêmplatŭ, pe cand erai mititelŭ, sĕ te ducŭ în braţe până la gondola mea ca sĕ te plimbŭ pe lagună, când era séra frumócă, cum este mai totdauna în Veneţia.

— Seara este totŭ aşa de frumósă astă séră după cum ar fi pututŭ sĕ fiă şi altădată şi cu tóte acestea tu nu mai îngădui adĭ sĕ mĕ plimb ca atuncĭ... nu-i adevĕratŭ Nello? dise Martinengo arătândŭ cele din urmă rade ale dilei carĭ filtrau printre drugii temniţei.

— Oh, stăpâne! decă ar atêrna numai de mine, aşŭ da bucurosŭ jumĕtate din dilele pe carĭ amŭ sĕ le mai traiescŭ — şi sigurŭ că nu mai amŭ multe, fiindŭ că suntŭ bĕtrânŭ — pentru ca sĕ te mulţumescŭ şi sĕ scapŭ pe Escelenţa Vóstră din temniţa asta ticălósă! dise bĕtrânulŭ cu căldură.

— Nu-i nevoiă sĕ cheltuescĭ aşa de multă bunăvoinţă, moşŭ Nello! dise podestatulŭ fără sĕ se uite măcarŭ la temnicerŭ.

— Ce felŭ, stăpâne, aşĭ putea sĕ-ţĭ fiu bunŭ la ceva? dise bĕtrânulŭ apropiindu se iute.

— Da! aşa m'am gânditŭ... Eu nu 'ţĭ cer — pricepe-mĕ bine — sĕ mĕ laşĭ sĕ scapŭ pentru totdéuna, doresc numai sĕ m'ajuţi sĕ mĕ ducŭ sĕ rĕsuflu câte-va ceasurĭ aerulŭ d'afara! — dise Martinengo.

— Vai! stăpâne!... cum aşĭ putea? întreba temnicerul descuraiatŭ.

— Vom vorbi mai pe urmă. D'ocamdată du-te şi ridică plapoma şi salteaua.... Aşa... Ce-ai găsitŭ acolo?

— Unŭ sacŭ.. stăpâne... Oh, cum e de greu! Este aur!... nu-i aşa stăpâne? întrebă temnicerulŭ cu o voce care începuse sĕ se schimbe.

— Da, este aurŭ, şi jumĕtate din cât aur este în punga aceea este alŭ tĕu décă'mĭ dai voiă sĕ lipsescŭ d'aci doĕsprediece seu cincĭ spre diece ceasurĭ... şi după trecerea lorŭ iţĭ făgăduescŭ sĕ mĕ întorcŭ er aicĭ! rĕspunse podestatulŭ.

— Dér cum sĕ eşĭ, stăpâne, şi mai cu sémă cum sĕ te întorcĭ? întreba Nello.

— Tu trebue sĕ-mĭ găsescĭ mijlócele.

Omul se gândi o clipă. I se părea că-i clocotesce capulŭ.

— Dér decă te vomŭ lăsa sĕ eşĭ cine îmĭ garantează că ai sĕ te mai întorcĭ? dise moşulŭ în cele din urmă.

— Nu ţĭ-am datŭ cuvêntulŭ meu? întrebă podestatulŭ cu mândriă.

Bĕtrânulŭ însĕ întrebă ér:

— Şi decă cumva, fără voia d-tale, vre-o piedică materială te-ar sili sĕ nu te poţĭ ţine de vorbă?

— In casulŭ acesta cele diece mii de galbenĭ arŭ rĕmâné averea ta, Nello. Ţi se pare cumva că este pré puţinŭ? respunse Martinengo.

Temnicerulŭ părea sdrobitŭ. Cu tóte acestea totŭ mai atêrna. Podestatulŭ deslegase saculŭ. Aurulŭ avea nişte cântece metalice şi strălucea aşa că fermecă pe nenorocitulŭ Nello.

— Ai dreptate, Escelenţă; unŭ bietŭ nenorocitŭ ca mine póte sĕ'şĭ pue pielea în primejdiă, pentru o astfelŭ de sumă! îngână elŭ.

— Ei bine?... întrebă podestatulŭ.

— Ei bine, Escelenţă, — rĕspunse bĕtrânulŭ Nello — nu sciu, dĕu, décă vomŭ putea sĕ isbutimŭ în încercarea acésta, însĕ totŭ am sĕ încercŭ. Mĕ punŭ în primejdiă mare, o sciu, însĕ sunt hotăritŭ ca sĕ te slujescŭ!

— Aşa îmĭ place!... Şi ai găsitŭ mijloculŭ?... dise podestatulŭ.

— De când îmĭ vorbescĭ, Escelenţă, m'am gânditŭ şi mi se pare c'am şi găsitŭ

— Spune 'mĭ...

— Escelenţă, am unŭ copilŭ pe care l'am pututŭ face sĕ dobêndéscă postulŭ de conductorŭ alŭ trăsurei cu zarzavaturĭ, adică elŭ aduce într'o luntre până în Veneţia legumele trebuincióse personalului temniţii.

— Diua s'aduce zarzavatele? Eu n'am băgatŭ de sémă.

— Nu, stăpâne, fiulŭ meu face serviciulŭ acesta numai nóptea. Elŭ sosesce aci cam pe la trei césurĭ de diminéţă.

— Vremea este cum nu se póte mai prielnică.

— Aşa este, stăpâne. Tótă lumea dórme atuncĭ în temniţă şi numai ómenii de gardă suntŭ deşteptĭ... şi fiindcă ei sciu cine este fiulŭ meu, nicĭ nu-lŭ iau în sémă.

— Atuncĭ... ai putea uşorŭ sĕ aducĭ pe fiulŭ tĕu până aci.

— Fără îndoială, stăpâne. D-ta o sĕ te îmbracĭ cu hainele lui şi vei eşi din temniţă, pe când Paolo, îmbrăcatŭ cu hainele d-tale, iţĭ va ţiné loculŭ în chilia asta

— Eştĭ omŭ deşteptŭ, Nello.

— Aşŭ vré sĕ te slujescŭ, stăpâne. Dér pentru ca planulŭ nostru sĕ nu se încurce, ar trebui ca d-ta sĕ poţĭ conduce trăsura până la destinaţiă.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena
d n 10 Septemvre st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	100 75
Rentă de hârtiă 5%	87.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	98 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 -
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 25
Bonurĭ rurale ungare	104.85
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104 50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104 50
Bonurĭ rurale transilvane	104 70
Bonurĭ croato-slavone	104 75
Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	100. —
Imprumutulŭ cu premiu ung.	122 25
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	124 —
Renta de hârtiă austriacă	81 20
Renta de arg. austr.	82 70
Renta de aurŭ austr.	112 50
Losurile din 1860	136 20
Acțiunile băncei austro-ungare	884 —
Act. băncei de creditŭ ung.	286.75
Act. băncei de creditŭ austr.	282.70
Argintulŭ —. — Galbinĭ împărătescĭ	5.91
Napoleon-d'orĭ	9.95
Mărcĭ 100 imp. germ.	61 50
Londra 10 Livres sterlinge	125 60

Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 28 Augustŭ st. v. 1887.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%).	$91\frac{1}{2}$	$92\frac{1}{2}$
Renta rom. amort. (5%)	$95\frac{1}{4}$	$95\frac{3}{4}$
» convert. (6%)	$89\frac{3}{4}$	$90\frac{1}{4}$
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	35—	36—
Credit fonc. rural (7%)	$104\frac{3}{4}$	$105\frac{1}{2}$
» » » (5%)	$89\frac{1}{2}$	$90\frac{1}{4}$
» » urban (7%)	$103\frac{1}{4}$	$103\frac{3}{4}$
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	87—	$87\frac{1}{2}$
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	14.—	$14.\frac{1}{4}$
Banenote austriace contra aurŭ.	2.01	2.02

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 12 Septemvre st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8.66	Vênd.	8.68
Argint românescŭ	»	8.60	»	8.65
Napoleon-d'orĭ	»	9 95	»	9 99
Lire turcescĭ	»	11.21	»	11.27
Imperialĭ	»	10.21	»	10.26
Galbenĭ	»	5 86	»	5.90
Scrisurile fonc. »Albina« 6%	»	101.—	»	102.-
» » » 5%	»	98.—	»	99.—
Ruble Rusescĭ	»	110.—	»	$111.\frac{1}{2}$
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Nr. 35—1887.
s. scol. c.

Concursŭ.

Pentru ocuparea alorŭ două posturĭ de învĕțătorŭ la scóla confes. gr. cat. română din Nepos, vicariatulŭ Rodnei, prin acésta se escrie concursŭ sub următórele condițiunĭ:

1. La postulŭ primŭ de învĕțătorŭ se va solvi unŭ salarŭ anualŭ de 240 fl. v. a. solvindĭ în rate lunare anticipative din fondulŭ scolasticŭ confesionalŭ, cuartirŭ naturalŭ precum și 3° lemne de focŭ.

2. Postulŭ alŭ doilea e împreunatŭ cu unŭ salarŭ anualŭ de 200 fl. v. a. asemenea solvindĭ în rate lunare anticipative totŭ din fondulŭ scolasticŭ confesionalŭ și 3° lemne de focŭ.

Doritorii de a ocupa vre-unulŭ din aceste posturĭ vorŭ avea a produce: carte de botezŭ, apoi a dovedi că au absolvatŭ preparandia, au testimoniu de cualificațiune și din limba maghiară, de moralitate și servițŭ, se vorŭ preferi acei concurențĭ, carĭ vorŭ documenta că au cunoscință din economia casnică și cantŭ.

Suplicele provĕḑute cu susŭ numitele documente au sĕ între la senatulŭ scolasticŭ confes. localŭ până în 24 Septemvre a. c. la 6 óre séra. Cele întârḑiate nu se vorŭ considera.

Din ședința Senatului scolasticŭ confes. gr. cat.

Nepos, în 28 Augustŭ 1887.

V.-Președintele: **Iacobŭ Majoreanu**, preotŭ cooperatorŭ.

Notarŭ ad hoc: **Filipŭ Loginu.**

1—3

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritu și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.